

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Iosephi Speranzæ, Congregationis Oratorii Fanensis
Presbyteri, Scripturæ Selectæ**

Speranza, Giuseppe

Coloniæ Agrippinæ, 1659

6. De perseverantia in oratione.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44265

Dominus ad Samuëlem: Audi vocem populi in omnibus, quæ loquuntur tibi. Veruntamen contestare eos, & prædic eis: ius Regis, qui regnatus est super eos. Filios vestros tollet, &c. Nonne itaque melius non accepisse?

*Luc. 15.
Oranti mala
bonum non
exaudiri.
Ambros.*

O quantam consequutus esset utilitatem prodigus, si efflagitatum non obtinisset substantiam! Non abiisset certe in regionem longinquam dissimilitudinis Dei, ut loquitur August. neque vixisset luxuriosè. Nec putes culpam patris, quod adolescentiori dedit, inquit Ambros. Nulla Dei regno infirma ætas, nec fides gravatur annis. Ipse certe se judicavit idoneum, qui poposcit. Utinam, utinam non recessisset à patre impedimentum nescisset ætatis.

*Num. 11.
Aug. tra. 73.
in Ioan.*

Quantam & filii Israel, si concupitas carnes non habuissent? De qua concupiscentia Aug. Male usus eo, quod vult accipere, Deo potius miserante non recipit, proindeque si hoc ab illo peritur, unde homo lædatur exauditus, magis metuendum est, ne qui posset non dare propitius, det iratus. Fastidiebant, quod habebant, & quod habebant, impudenter petebant, quasi non melius peterent, non ut cibus, qui deerat, indecenti desiderio præstaretur, sed ut ille, qui aderat, sanato fastidio sumeretur. Melius dicere non poterat. Satius illis fuisset carnes non obtinuisse: nam *Adhuc esca eorum erant in ore ipsorum, & ira Dei ascendit super eos, ut inquit David; vel ut est in eodem Num. libro: Adhuc carnes erant in dentibus eorum, & ecce furor Domini concitatus in populum percussit eum plaga magna nimis. Vocatusque est ille locus, sepulchra concupiscentiæ. Obiter.*

Psal. 77.

*Psal. 38.
1/4. 24.*

O quot hodie helluones visitant hæc sepulchra! Hi sunt, qui cum non fuerint saturati, murmurabunt. Et super vino erit clamor in plateis, si vinum non sit amabile. Hi cogunt Moysen ad Dominum clamare: *Non possum sustinere onus populi.*

Et notanda duo. Unum, Moysen tunc sensit Superioris onus, cum populus fastidivit manna, quod erat suavissimum, & coturnices concupivit: hæc sunt, ferè dixerim, insupportabilia onera Superiorum. Alterum, nunc Moysen non orasse

A pro hac inordinatâ concupiscentiâ, ut aliàs oravit pro peccato vituli. Quærit Burgensis, cur Moyses non fuerit Dominum deprecatus pro desiderio carniæ, ut fuerat deprecatus pro peccato vituli? Respondet cum Aug. 7. Conf. quod concupiscentia, si ei satisfit, majus robur accipit: Noluit ergo orare, ne concupiscentia indulgeretur: at Dominus ipse dedit; sed in pœnam, &c. Permisit Moyses, ut Deus concederet, quæ concupierant, ut pœna correcti, qui reliqui essent, ulterius non concupiscent, &c.

*Exod. 32.
Burg. addit.
4. ad locum
Num. 11.*

Plerumque non exaudimur, quia exaudiri non meremur; impertinentia petimus, indigna postulamus. Domine, ante te omne desiderium meum. q. d. ait Greg. Tale est desiderium meum ut sit dignum conspectu tuo, hoc est, nihil omnino desidero, quod pudeat à te postulare, à quo non nisi digna postulanda sunt. Talium exauduntur petitiones, qui dicere possunt: Domine, ante te omne desiderium meum, omnes petitiones meæ, non enim sunt petitiones pueriles ceptarum, aut aliorum Egypti, aut conturnicum, sed gratiarum, &c.

*Psal. 37.
D. Gregor. in
mus, indigna
postulamus.
Domine, ante
te omne desi-
derium meum.
q. d. ait Greg.
Tale est desi-
derium meum
ut sit dignum
conspectu tuo,
hoc est, nihil
omnino desi-
dero, quod
pudeat à te
postulare, à
quo non nisi
digna postula-
nda sunt. Ta-
lium exaudun-
tur petitiones,
qui dicere pos-
sunt: Domine,
ante te omne
desiderium me-
um, omnes peti-
tiones meæ,
non enim sunt
petitiones pue-
riles ceptarum,
aut aliorum
Egypti, aut
conturnicum,
sed gratiarum,
&c.*

D) De perseverantia in oratione.

PUNCTVM VI.

Non quia non exaudimur, citò debemus ab oratione cessare, sed perseverare opus est, ac insistere. Ut clauderet cælum Elias, subito exauditus: Ut autem aperiret, ac pluviam obtineret, oravit primò, & nihil obtinuit, secundò prostratus oravit, misitque puerum, ut videret, an nubes aliqua appareret, & cælum serenum erat: oravit tertio, & ne gutta quidem. Quid! Adhuc oras? Utrique quartò, quintò, sextò, septimò. In septima autem vice, ecco nubecula parva, quasi vestigium hominis, ascendebat de mari, &c. Et facta est pluvia grandis. Sed quid sibi vult vestigiū? Elias vidit. Cur pluvia in vestigio? Denotat hanc nubeculam orationis perseverantiam, & commendat in vestigio

*3. Reg. 18.
Oratio sit per-
tinax, qualis
Eliæ.*

fidu. Quo mysterios.

fiduciam: quia etsi Deum non videas ve-
nientem, venit tamen, & currit: jam du-
dum cedit, ac incedit pluvia, quam petis:
ora, ora, primò, secundò, tertio, quarto,
quinto, sexto, septimo, & semper (hoc
sibi vult septies in Scriptura) & semper
obtenebis.

Salmer. b. p.
prolog. 20.

D. Basili. in
const. monast.
D. Aug. ser. de
verbis Domini

D. Basilius: Etsi mensis præterit, etsi
annus, etsi triennium, & quadriennium,
acriter perseverato tamen, donec impe-
tres. Sic August. Cum aliquando tardius
dat, commendat dona, non negat. Diu
desiderata dulcius obtinentur: citò au-
tem data vilescunt. Pete, quære, insta, pe-
tendo, & quærendo crevis, ut capias. Ser-
vat tibi Deus, quod non vult citò dare: ut
& tu discas, magna magnè desiderare. Sic
Chrysol. de eo, qui medià nocte importu-
ne surrexit, ut plures panes peteret ab
amico: O quam negare noluit, ait Chry-
sol. qui sibi etiam neganti, qualiter extor-
queretur ostendit!

D. Chrysol.
serm. 39.

Num. 11.
Psal. 80.
Beneficiorum
pretium ex fa-
cilitate, vel
difficultate
obtentiois.

Torum verum. Et confirmatur hæc
sententia D. Augustini, Quàm facile ob-
tentum cito manna viluit, & aqua deside-
rata ut dulcius fuit! Et de petrâ melle satu-
ravit eos. Nunquàm legimus, mel fluxisse
de petrâ; sed benè novimus largissimas
aquas inde fluxisse. Quid est, quòd aqua
mel visa est? & manna habens omne de-
lectamentum, & omnem saporem suavi-
tatis, stomachum, ac nauseam provoca-
vit? nisi quia ad primam postulationem
manna concessum est; aqua verò diutius
desiderata est, & post longum desiderium
mel visa est?

Gen. 25.

Ob gustum præterea orationis vult
Deus exorari diutius. Deprecatusque est
Isaac Dominum pro uxore sua, quòd esset ste-
rilis, & audivit eum, & dedit conceptum Re-
becca. Quanto tempore orasse, opinami-
ni? Viginti annos. Clatè id colligit Chryf.

D. Chryf. ibid.

Isaac perseve-
rans oravit.

ex eo, quòd Isaac fuisse narratur quadra-
ginta annorum, quando duxit Rebeccam,
& postea dicitur: Erat autem Isaac annorum
sexaginta, quando peperit Rebecca. Unde ma-
nifestum est, quòd viginti annis perseve-
ravit orando. Quam obrem Oleaster tran-
stulit ex Hebr. Multiplicavit Isaac preces,
vel iteravit orationem. Itaque, subdit
Chryf. si justus ille ita virtute præditus,

Oleast. ex Heb.

A & tantam apud Deum gratiam habens,
tantam præ se tulit constantiam, & stu-
dium, contiuè Deum orando; quid di-
cemus nos, qui tantis peccatorum oneri-
bus premimur? Sed etsi aliquid benè ege-
rimus, statim torpescimus, & resimus,
nisi statim exaudiamur. Viginti annis,
constantiam, Domine! qui tam diu gra-
tiam concessurus suspendis? qui tam diu
differre potes? præ gustu orationis!

Orationem ut
diu audiat,
non citò exau-
dit Deus.

B Sic mater exauditura filium, surdam
se fingit, ut ille preces multiplicet, & ut
illum diutius apud se detineat, dedit o-
perâ cunctatur aliquid dare. Chrysol. Sic
se Deus dormire dissimulat: sic Deus mo-
ratur, ut anima clamer. Exurge, quare ob-
dormis, Domine, exurge, &c.

D. Chryf. hom.
de profectu
Evangel.
Chrysol.
Psal. 43.

D. Anselmus: Non differs, quòd nolis
dare, (cum Deo loquitur) sed ut aucto de-
siderio, abundantius possis dare. Item:
C Differs dare, ut doceas petere: dissimu-
las audire petentem, ut facias perseve-
rantem.

D. Ansel. l. de
mansu. Crucis,
lib. 1. ment.

Ut benè actum cum Chanaanâ toties
repulsâ, ac rejectâ, cujus importunam
vociferationem cum ferre non possent,
dicebant Apostoli: Dimitte eam, quia cla-
mat post nos. Verè Chanaanâ, quod est jux-
tâ Hieronym. negotiatrix: quia nimirum
patientia, ac perseverantia tam benè pro
salute filia negotiata est.

Math. 15.

D Sunamitis illa ad Elisei pedes provolu-
ta, eisdemque tenens, ac constringens,
magna fiducia, ac spiritus efficacia dice-
bat: Vivit Dominus, & vivit anima mea,
&c. Sicque perseverans filium redivi-
vum accepit. Ita fidelis anima ad Cruci-
fixi pedes, &c. vel cum Sunamitide, vel
cum Jacob: Non dimittam te, nisi benedixe-
ris mihi, nisi hanc mihi gratiam concesseris,
&c.

4. Reg. 4.

Gen. 32.

Jacobus: Qui hæsitat, similis est fluctui
maris, qui à vento movetur, & circumfertur.
Scholia Græcâ: Qui hæsitat, non satis sibi
constans, quidnam postulet, ac propemodum
nihil perseverans in postulatione, statim re-
cedit.

Jacob. 1.
Schol. Græc.

In Psalmo, ubi nos legimus: Sanctimo-
nia, & magnificentia in sanctificatione ejus.
D Hieronym. transfert ex Hebr. Forti-
tudo, & exultatio in Sanctuario ejus. San-
ctuarium

Psal. 95.
D. Hieron.
ex Hebr.

Orationis comes sit fortitudo.

Isa. 35.

Luc. 6.
D. Ambros.

In Vita Patrum.

August. l. 3. n. 211.

Orare perseveranter solitum exempla.

Theod. apud Reserveydum, l. 8. c. 26.

Ioan. Mos. apud eundem Rosul. o. c. 105.

Hier. ad Eust.

Quartium est locus orationis, quam semper comitari debet fortitudo ad incessanter orandum, & nunquam deficiendum, & cordis exultatio, quam sentimus, dum perseveramus, assidueque in oratione sumus. Non sunt hac fortitudine præditi, neque hac cordis exultatione, qui mox tædio affecti surgunt, & cessant ab oratione. His dicitur per Prophetam: *Et genua debilia roborate.*

Ambros. ad illud: *Et erat pernoctans in oratione Dei.* Species, inquit, tibi, Christiane, datur, forma præscribitur, quam debeas æmulari. Quid enim te pro salute tuâ facere oportet, quando pro te Christus in oratione pernoctat?

Quam id bene intellexerunt Sancti! Angelus ad Posthumium: *Figere Posthumium, genua tua in terra, & faciem tuam ad Orientem, & tunc dabitur tibi à Deo, quemadmodum possis orare. Ubi expende illud, fige: Ei etiam, qui bene genua figit, dat præcipue Deus, quemadmodum possit orare.*

Dicebant de Abbate Arsenio, quia vespere Sabbathi lucefcente Dominicâ relinquebat post se Solem, & extendebat manus suas ad cælum orans, donec mane die Dominico illustraret ascendens Sol faciem ejus. Idem de Beato Antonio scribit Cassianus. Mira in utroque orationis perseverantia.

Simeon Styles (authore Theodoretus) plurimas quotidie Deo offerebat adorationes. Semel (inquit Theodoretus) quidam ex iis, qui mecum erant, cum enumerasset mille, & ducentas, & quadraginta quatuor, deinde lapsus esset, destitit numerare. Semper autem se inclinans, prope digitos pedum frontem admovebat.

Idemmet iuge orationis, ac adorationis studium coluit Christophorus, qui singulis diebus sese exercens in regulari psalmodiâ, nocte quin etiam singula centies flebat genua.

De Sancta Paula Hieronymus: Jugibus penè orationibus dies, noctesque jungebatur. A qua anti non solum viris, sed etiam sceminis assiduitas orandi callum genibus obduxit: Non erant, non erant ii

A delicatè orantes, quibus dici oporteret: *Et genua debilia roborate. sed fortes, sed perseverantes erant in oratione.*

David: *Manibus meis nocte contra eum.* Psal. 76. Hieronym. *Manus mea nocte extenditur, & Hieronym. non quiescit.* Symm. apud Theod. *Manus Symmach. mea nocte continisè extensa est.* Quid miramur, si subdit: *Et non sum deceptus?* Ioan. 5.

Quam Deo pergrata est hæc in oratione perseverantia! Quid in causa fuisse putatis, ut inter tot languidos, solum Dominus conjecerit oculos in languidum, qui triginta octo annos ibidem expectarat? Quid, quæso, erat in eo languido, quod Christi oculos attraheret? Erat perseverantia hæc. Sic Hugo Carenensis ad illa verba: *Hunc cum vidisset Iesus jacentem.* Visio hæc compassionem notat ex consideratis circumstantiis infirmitatis, & patientiæ ægroti: per tot annos nunquam desperasse, nunquam legitur conquestus, nunquam vel semel interrogasse: *Quando sanabor? sed ibi perseveravit Deum orans, ut descendente Angelo, ubi aqua mora esset, mitteretur in piscinam, & si Deo placuisset, sanaretur.* O quam pauci in schola Sacramentorum, orationis domo, gymnasio doctrinæ sic patientes, sic perseverantes invenias! ô quam multi clamitant ob impatientiam: *Me illuc deferte, huc me reducite, à cubiculo in cubiculum, & à cubili in alud.* Quando curabor? Nec ultra tres dies Deum orant.

Chrysof. Pudeat nos, & incredibilem sollicitudinem nostram deploramus Triginta, & octo annos ille expectaverat continuos, nec ejus impletum est desiderium nec id culpâ, aut negligentia ejus factum est; nec propterea desperavit: Nos autem si vel decem dies orationibus vigilantibus non exaudimur, jam tepescimus: *Oculi nostri ad Dominum Deum nostrum (quo usque, ô Propheta? Per decem, aut viginti dies?) donec miseratur nostri.* Psal. 122.

D. August. Desiderium differtur, ut crescat, & crescit, ut capiat: desiderando enim extendit Deus animum, & extendendo facit capaciorem. Et in hunc sensum interpretatur locus Psalmi: *Deus meus, clamabo per diem, & non exaudies, & nocte, &c.* Psal. 83.

Hoc

Cant. 2.

Hoc idem accidit Sponsa: *In lectulo meo per noctem quaesivi, quem diligit anima mea, quaesivi illum, & non inveni.* Abcondit se

D. Greg. 4. mor. 4.

Sponsus, ait Greg. ut non inventus ardentius queratur, & differtur quarens Sponsa, ne inveniatur, ut tarditate sua capior reddita, multiplicius quandoque inveniatur, quod querebat. O bonum sui diffusivum! o anima, expande sinus!

D. Bern. serm. 76. in Cant.

Sic Bernh. ad illa verba, *Revertere*, &c. Non est, inquit, reversus Sponsus ad vocem, & votum revocantis Sponsa, cum dixit: *Revertere dilecti mi.* Quare? Ut desiderium crescat, ut probeatur affectus, ut exerceatur negotium amoris. Hinc ista, quae amat, facta cupidior, mox sese ad requirendum tota aviditate dedit. Quod enim hoc desiderii est, & ardoris, ut surgens de nocte, publicum non erubescat, percurrat civitatem, percunctetur palam, & passim de delicto, atque a vestigandis semitis ejus nulla valeat ratione averti, nullam praepediri difficultate, non tempestiva retineri amore quietis, non Sponsi verendum, non vel timore nocturno? &c. Trahebatur a Sponso.

Matth. 15.

Hoc idem in Chanana illa de qua discipuli ad Dominum: *Dimitte eam, quia, &c.* Quis eam tenebat? Non certe Christus? Immo illa precibus tenere, & remorari conabatur Christum: sed revera Christus eam tenebat. Quod si secus fuisset, cum clamabat, & non exaudiebatur, cum procedebat, & repellebatur, cum adorabat, & objurgabatur, penitus desperasset, nisi eam fide tenuisset, firmasset spe, & charitate ligasset.

De attentione, & recollectione cordis in oratione.

PUNCTUM VII.

D. Thom. 2. 2. q. 85. art. 13.

Distingunt attentionem omnes, in specie D Thom. 2. 2. in actualem, & virtuales. Ubi praeterea triplicem facit orationis effectum, meritorium, impetratorium, consolatorium, ut illius ver-

A bis loquamur, Pro duobus primis, inquit D. Thom. sat est virtualis attentio, pro tertio vero, qui est mentis reflectio, seu sapor quidam, & animae consolatio, requiritur actualis: utraque si desit, non solum oratio non est impetratoria, vel meritatoria, sed potius, ut bene dicit Basil. Deum irritat. Quare de eo, qui oscitant, & distractè orat dictum est: *Et oratio ejus fiat in peccatum.* Non in peccato, ait, sed in peccatum; hoc est, ipsamet oratio ita perperam acta peccatum est, ob irreverentiam nimirum, qua sic orans cum Deo agit, quocum quisquis agit, reverenter agere debet. Et merito.

Oratio inattenti fit peccatum.

Psal. 103.

In Paral. *Ut sunt*, ait Dominus, *oculi mei, & cor meum ibi cunctis diebus.* Ubi cor Dei, oculi Dei, num sunt oculi tui, cor tuum? *Quousque deliciis dissolveris, filia vaga? quia mulier circumdabit virum,* hoc est, recolliget tibi in eo tabernaculo, in eam hostiam ipsum Deum, quod vagaris, cum hic habeas collectum Deum?

2. Paral. 7.

Jerem. 31. Deus praesens praesentem amorem vult supplicem.

Levit. 3.

C Interiora jure perpetuo debentur Deo. O te miserum, qui jure perpetuo te offers, dedisque mundo, rebus! &c.

Eccl. 38. 2. 8.

Dabit cor suum in similitudinem picturae (quae non habet nisi exteriorem partem.) *Invenit servus tuus cor suum, ut oraret.* Nos nondum invenimus cor absconditum in pulvere mundanarum curarum, vel adhuc foris est, & vagatur.

1. Reg. 7.

Si Sponsa, ait Aug. vel dormiens oculis, corde vigilabat: qui fieret Sponsus ut vigilet oculis, & dormiat corde, aut forte oculis, & corde dormiat?

Cant. 5. D. Aug. l. de orat. Domini. 1. Reg. 1.

De Anna in 1. Reg. *Cum illa multiplicaret preces,* inquit Chrysof. sed non omnes in conspectu Domini. Et ponderat, quod non solum in templo materialiter, corporaliterque orabat, ut plerique, sed in conspectu Domini, coram Domino, hoc est, toto spiritu, totaque mentis recollectione, non ut multi, qui tam irreverenter orant, ut videantur adesse solo corpore, non spiritu.

Chryf. hom. de fide Ann.

Orandum in conspectu Domini.

E Etenim cum corpore in terram prostrato, & ore frustra delirante, mens ubique per domum, ac forum circumvagatur, quo ore talis posset dicere, quod oraverit in conspectu